

**LIST PASTERSKI
BISKUPA KIELECKIEGO JANA PIOTROWSKIEGO
NA ROZPOCZĘCIE POSŁUGI PASTERSKIEJ
I Niedziela Adwentu, 30 listopada 2014 r.**

Nr OA – 47/14

Kochani Diecezjanie!

W imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego. Amen. Tym krótkim wyznaniem wiary rozpoczynam swój pierwszy List Pastorski do was Bracia i Siostry, którzy tworzycie wspólnotę Kościoła Kieleckiego. Czynię tak, ponieważ wszyscy jesteśmy ochrzczeni w imię Trójcy Przenajświętszej. W sakramencie Chrztu św. Bóg, który jest miłością (por. 1 J 4,16) zrodził nas do życia w łasce. Od tej chwili każdy i każda z nas jest dzieckiem Bożym. Tym sposobem od wielu pokoleń tworzycie jedną wielką rodzinę diecezjalną – ojców i matek, dzieci i młodzieży oraz dojrzałych pokoleń.

Drodzy Wierni, a zwłaszcza chorzy, cierpiący, osamotnieni, pozbawieni pracy i wszyscy będący poza Ojczyzną. Z pasterską miłością pozdrawiam Was w pierwszą niedzielę Adwentu, która jest jednocześnie pierwszą niedzielą mojej posługi biskupiej w Kościele Kieleckim. Z taką samą miłością pasterską, w duchu szacunku, pozdrawiam te środowiska i osoby, które nie tworzą rodziny diecezjalnej, lecz znajdują się na drodze wytyczonej przez inne wspólnoty wiary lub na własnych drogach poszukiwania prawdy.

II

Ubogaceni refleksją duszpasterską minionego roku liturgicznego i mocniejsi w wierze, że Jezus Chrystus jest Synem Bożym, wchodzimy odważnie, pełni nadziei, w nowy Adwent, czas oczekiwania i przygotowania do świąt Bożego Narodzenia. Zarówno historyczny czas Adwentu oczekującej ludzkości na przyjście Pana, jak i nasz obecny Adwent liturgiczny, to czas nadziei, wolności i poszukiwania prawdy o sobie.

„Nawracajcie się i wierzcie w Ewangelię” (Mk 1,15). Te słowa Pan Jezusa są zarazem wyzwaniem nowego roku duszpasterskiego i przesłaniem Ewangelii, które wprowadzają nas w przestrzeń miłosierdzia Bożego. Jednocześnie uczą nas, że nawrócenie w życiu człowieka nie jest czymś wstydliwym, ani poniżającym. Jest po prostu zrobieniem miejsca Jezusowi Chrystusowi w swoim sercu, nawet zbrukanym grzechami. Nawrócenie to piękny dar, który przynosi nam Jezus Chrystus Odkupiciel człowieka. Nauczanie św. Jana Pawła II zawarte w encyklice „Redemptor hominis” przypomina nam, że „To zjednoczenie Chrystusa z człowiekiem samo w sobie jest tajemnicą, w której rodzi się „nowy człowiek” powołany do uczestnictwa w Bożym życiu (por. 2 P 1, 4), stworzony na nowo w Chrystusie ku pełni łaski i prawdy (por. Ef 2, 10; J 1, 14. 16). Zjednoczenie Chrystusa z człowiekiem jest mocą i źródłem mocy wedle tego, co tak zwięźle wypowiedział w Prologu swej Ewangelii św. Jan: Słowo „Wszystkim tym (...) którzy Je przyjęli, dało moc, aby się stali synami Bożymi” (J 1, 12). Jest to moc wewnętrznie przemieniająca człowieka, zasada nowego życia, które nie niszczy i nie przemija, ale trwa ku żywotowi wiecznemu (por. J 4, 14) (Redemptor hominis, 18).

Bracia i Siostry! Człowiek nawrócony, to człowiek żyjący w prawdzie o sobie samym, wolny od poniżających go przywiązań, które nie uszlachetniają jego ludzkiej natury. Gdzie zatem szukać prawdy? Nie gdzie indziej, jak tylko w Jezusie Chrystusie. Kiedy duch niepewności penetrował serca apostołów, wtedy Jezus powiedział im: „Znacie drogę, dokąd ja idę». Odezwał się do Niego Tomasz: «Panie,

nie wiemy, dokąd idziesz. Jak więc możemy znać drogę?» Odpowiedział mu Jezus: «Ja jestem drogą i prawdą, i życiem. Nikt nie przychodzi do Ojca inaczej jak tylko przeze Mnie» (J 14,5-6). Droga Bożej prawdy i życia, to autentyczna droga do wolności, którą człowiek zbuduje, jeśli na co dzień żyje Jezusem, Jego Słowem, łaską sakramentów świętych, modlitwą i niezmiennym przykazaniem miłości Boga i bliźniego. Wtedy i nam będą bliskie słowa, które Pan Jezus skierował do Żydów: „Jeżeli będziecie trwać w nauce mojej, będziecie prawdziwie moimi uczniami i poznacie prawdę, a prawda was wyzwoli” (J 8,32).

Niech drogą do osobistej wolności i prawdy będzie przede wszystkim niedzielna Msza święta, ta najpiękniejsza modlitwa Kościoła, która jest „wielką tajemnicą naszej wiary”, a jednocześnie najbliższą naszemu sercu obecnością Boga w Jezusie Chrystusie. Jeśli w Kościele Kieleckim niedzielna i świąteczna Eucharystia będzie punktem odniesienia do całego tygodnia, to zarazem będzie jego busolą i zdrowym sercem życia religijnego, moralnego i obyczajowego szlachetnych synów i córek tej ziemi. Z przeżywanej, a nie obserwowanej Eucharystii, zrodzi się prawdziwy duch apostolskiego świadectwa wiary, jaki mieli uczniowie podążający do Emaus, którzy mimo późnej pory wrócili do Jerozolimy, aby opowiedzieć braciom, co ich spotkało w drodze, i jak poznali Jezusa przy łamaniu chleba (por. Łk 24,35). Wtedy nasza wiara przez zaangażowanie w misję „ad gentes” stanie się darem dla tych, co jeszcze nie znają Jezusa, a pośród nas będzie darem dla bliźnich poprzez dzieło nowej ewangelizacji. Zaufajmy Jezusowi, jak uczy papież Franciszek, On jest źródłem nadziei i nie zabraknie nam Jego pomocy, aby wypełnić powierzona nam przez Niego misję (por. *Evangelii gaudium*, 275).

III

Kochani Bracia i Siostry! Oto mój pasterski program, który będzie wielki i niezmiernie bogaty dla każdego i każdej z was, jeśli pójdziemy przez życie z Jezusem Chrystusem. Niech tą drogą prowadzi Was Maryja i święci patronowie tej ziemi: św. Stanisław BM, bł. Wincenty Kadłubek i bł. Józef Pawłowski!

Życzę wam kochani Wierni, Waszym duszpasterzom i osobom życia konsekrowanego, aby w Kościele Kieleckim nikt nigdy nie czuł się obcy, ale zawsze miał świadomość, że jest współobywatelem tej wspólnoty, której kamieniem węgielnym jest Jezus Chrystus (por. Ef 2,19-22).

„W końcu bądźcie mocni w Panu – siłą Jego potęgi” jak pisał św. Paweł do Efezjan. W każdym położeniu bierzcie wiarę jako tarczę, dzięki której zdołacie zgasić wszystkie rozżarzone pociski Złego. Weźcie też hełm zbawienia i miecz Ducha, jakim jest słowo Boże - wśród modlitwy i błagania. Przy każdej sposobności módlcie się w Duchu! Nad tym właśnie czuwajcie i proście za wszystkich i za mnie, aby dane mi było słowo, gdy usta moje otworzę, dla jawnego i swobodnego głoszenia w miłości tajemnicy Ewangelii, dla której sprawuję poselstwo, abym jawnie ją zawsze wypowiedział, tak jak winienem (por. Ef 6,10. 16-20). Amen.

Z darem pasterskiego błogosławieństwa i modlitwy Wasz Biskup

† Jan Piotrowski
BISKUP KIELECKI

Kielce, 29 listopada 2014 r.

KURIA DIECEZJALNA W KIELCACH

Kielce, *dnia 29 listopada 2014 r.*

List należy odczytać w dniu 30 listopada 2014 r., w I Niedzielę Adwentu.